

TEBENNE BÍZTUNK

PÁPAI REFORMÁTUS ÉRTESÍTŐ

Tartalomjegyzék

Szakács Gergely: Interjú	
Miklós Csongorral	2
ifj. Márkus Mihály prédikációja	3
Nagy Sebestyén: Konfirmáció 2023.	4
Tájékoztató a presbiterválasztásról, pres- biter jelöltek bemutatkozása	5-8
Mayerné Pátkai Tünde: Interjú	
Kovács Helgával	9
Kövy Rózsa: „Légy példa!”	10-11
Varga Jenő: Negyedik férfi - fiú tábor	
Reziben	12
Balogh Éva: Hittanos tanévzáró és családi nap	13-14
Anyakönyvi hírek	14
Hirdetések	16

Miklós Csongor

„Mi erősek pedig tartozunk azzal, hogy az erőtlének gyengeségeit hordozzuk, és ne a magunk kedvére éljünk. (...) A reménység Istene pedig töltsön be titeket a hitben teljes örömmel és békességgel, hogy bővítködjetek a reménységben a Szentlélek ereje által.”

Erő és reménység

Igeszakaszunk első versében Pál apostol figyelmezteti az erőseket, hogy viseljenek gondot a gyengékről, hordozzák gyengeségeiket. Rögtön a fejezet elején csoportosítja a hívőket: erősek és erőtlének. Mindkét szóról megvan a magunk sztereotípiája, ahol az erős a rossz, az erőtlén, a gyenge pedig a jó. Ez sajnos általában így van, hogy az erős nem segít a gyengének, hanem uralkodik rajta. Gyermekkorom helyszínén, a balatonfüredi parókia mellett egy óvoda van. Már akkor, a 3-5 éves korosztály körében megfigyelhető az erősek és a gyengék közti

különbség, és már ott éreztetik is a gyerekek egymással az erőviszonyokat. Az erős gyerek elküldi a gyengét a labdáért, a homokozólapátért, a babakocsiért, vagy ami éppen eszébe jut. Krisztus parancsa azonban az, hogy az erős kedvezzen a gyengének.

Az erő előnyös helyzet, Isten ajándéka. Az erős ember felelősséggel tartozik ezért az ajándékért. Úgy kell bánni vele, hogy a kevésbé erős, vagy épp gyenge ember örömét, javát lelje benne. Nem szabad elfelejteni azt sem, hogy az erős emberből is lehet gyenge! Nézzünk csak körül: mennyi erős gyenge, és gyenge erős embert látunk? Micsoda katasztrófa lenne, ha belegondolnánk abba, hogy Krisztus, akinek adatott minden hatalom mennyen és földön a saját isteni erejét a gyengék ellen használta volna?! Katasztrófa lenne, hiszen mi emberek vagyunk a gyengék! Krisztus az ő hatalmával nem ellenünk, hanem értünk harcolt. A mi megváltásunkat végezte el, mellyel örömet és üdvösséget szerzett nekünk. Krisztus megváltó, szabadító hatalma hatott a pogányok és a választott nép gyermekeire. Akik felismerték Jézusban a megváltót, akik nap, mint nap dicsérik és magasztalják szerte a földön, akik behelyezik reménységüket.

Egy-egy istentiszteletről, gyülekezeti alkalomról hazatérve gondolkozzunk el, hogy mi melyik csoportba tartozunk. Erősek vagyunk? Hatalmasak? Befolyásosak? Szilárd, erős hitűek? Vajon mi erősek, hogy bánunk a gyengékkel? Mindenben legyen példaképünk Jézus Krisztus, ki nem tekintette zsákmánynak, hogy Istennel egyenlő, hanem alázas volt mindvégig, mégpedig a kereszthalálig. Ekkor tudja megszerezni az erő, a támogatás örömét és segítségét. Tanuljuk meg észrevenni és értékelni a gyenge emberek háláját, örömét. Úgy éljünk, hogy a gyengék szívében is öröm és hálaadás fakadjon.

Igeszakaszunk végén a reménységről olvashatunk: „A reménység Istene pedig töltsön be titeket a hitben teljes örömmel és békességgel, hogy bővítködjetek a reménységben a Szentlélek ereje által.” Ez az a bizonyos keresztyén reménység. Mi, keresztyének nem valamiben, hanem valakiben reménykedünk. De nem akárkiben, hanem az Egy Örökkévaló Igaz Istenben. És mivel Istenben reménykedünk, ezért ez erőt ad! Ezért sorolja Pál a hívőket és önmagát is az erős emberek közé.

A reménység mindig harccal jár. Harcolni kell a hitetlenséggel, kétségekkel, sokszor még Isten akaratának helyességét is megkérdőjelezzük. Vagyunk-e ennyire erősek, hogy a saját lábunkon megálljunk Isten nélkül? Nem! Hiszen akkor összeroskadunk, és gyengébbek leszünk mindenkinél. Hány gyenge ember várja az erősebbek segítségét? Hány félresiklott élet várja a segítő kezét? Indítson minket a Szentlélek Isten ereje önvizsgálatra, alázasra, hogy láthassuk meg, akiket segíthetünk testi-lelki dolgokban egyaránt. És ha Krisztus parancsa, és az apostol intése szerint élünk, akkor öröm és hálaadás fog lakozni szívünkben a legerősebb, az egy örök igaz Isten dicsőségére. Ámen

Az interjút készítette: Szakács Gergely

Interjú Miklós Csongorral

Miklós Csongor 2023 szeptemberétől gyülekezetünkben szolgál hatodéves teológus hallgatóként. A hatodév olyan gyakorlati év, melynek keretén belül a végzős teológus beleláthat egy gyülekezet életébe, működésébe, „ellesheti” a lelkipásztori szolgálat minden fontos részét. A hatodéves teológus kevés szolgálatot vállalhat a gyülekezetben, de sok alkalmon részt vesz, jelen van. Így Csongorral az elkövetkező hónapokban többször is találkozhatunk a gyülekezet programjain, eseményein. Az alábbi beszélgetést azért kértük tőle, hogy a gyülekezet minél jobban megismerhesse, azzal együtt, hogy sokan már jól ismerik Csongit.

Hogyan kerültél Pápara?

2010-ben fejeztem be általános iskolai tanulmányaimat Balatonfüreden. Lelkészcsaládban nőttem fel, ahonnan edesapám számos hittanosaának példáját követve egyenes út vezetett a pápai Refibe. Ha jól emlékszem, 11 éves lehettem, amikor odaálltam edesapám elé, és kijelentettem, hogy én bizony pápai diák leszek, méghozzá már jövőre! Nehány beszélgetés után sikerült atyai jószándékkal meggyőznie, hogy ne jöjjek el a hatosztályos gimnáziumba, hanem még járjam ki a régi osztályommal az általános iskolát, aztán ha meg utána is Pápara szeretnék menni, akkor „áldását adja.” Így lettem 2010. szeptember 1-től pápai refis.

A refi és a teológia alatt milyen kapcsolatod volt a gyülekezettel?

A gimnáziumi évek alatt a kapcsolat nagy része kimerült a kollégiumi vasárnapok alkalmával látogatott istentiszteletekben. Ezekén felül néha-néha játszottam az orgonán a hétfő reggeli áhítatok alatt. Megismertem a lelkipásztorokat, néhány presbitert, de ennél szorosabb kötődés nem alakult ki. Aztán 2014-ben jött a teológia, ahol hálá Istennek, elmélyült a kapcsolat. A teológia és a gyülekezet között több érintkezési pont is volt (temetési kántori szolgálat, hajléktalanmisszió, idősek otthonában tartott, valamint kórházi istentisztelet), de esetemben a temetési kántori szolgálat mellett a Sellyei István Énekkar jelentette a fordulópontot. 2016-ban Parola Csaba karnagy úr felkérésére én lettem az énekkar orgonakísérője, így az orgonarepertoárom mellett szépen gyarapodott az ismeretési köröm is. Időközben a Pápan töltött hetvégek, vasárnapok elmaradhatatlan része volt a vasárnapi istentiszteleteken való részvétel, ahol egyre több ismerős arccal találkoztam, egyre több gyülekezeti tag szólított meg, mosolygott rám, én pedig elkezdtem otthonomnak érezni a várost és a gyülekezetet is. Külön ajándék, hogy a sok vasárnapi, esküvői, temetési kántori szolgálat után 2021 karácsonyán ünnepi legátusként szolgálhattam az egyházközségben, és a szöszekről is hirdethettem Isten igéjét.

Mit jelent számodra a hatodéves szolgálat? Milyen feladataid lesznek a teológián és a gyülekezetben?

Egy nagyon régen várt szolgálati lehetőséget, mert minél közelebb jár a teológus hallgató az ötöd- vagy éppen a hatodévhez, annál inkább várja azt az életszakaszt, amikor a tanteremben megtanult elméleti tudást a gyakorlatban is kamatoztathatja. Az előző tanévben többször elhangzott évfolyami körben a „Jaj, csak lennénk már kint!” felkiáltás. Hát, Isten kegyelméből megadatott, és kint vagyunk hatodéves gyülekezeti gyakornoki szolgálaton. A gyülekezeti feladatokról előzetes egyeztetések után még csak annyit tudok mondani, hogy minden olyan beletartozik, ami egy hatodévesnek szükséges. Istentiszteleteken való részvétel, hittanoktatás végzése, presbiteri gyűlés, jegyesoktatás, kereszteselési felkészítő, temetési megbeszélés, lelkesítéstelepek, valamint a város fontos eseményeinek, ünnepeinek látogatása, természetesen a gyakorlatvezető lelkipásztorral együtt. A teológián pedig az újonnan indult Egyházzenei Intézet keretében fogok tevékenykedni. A zenével való szoros kapcsolatom gyermekkoromban kezdődött, amikor 3 évesen megkaptam a szüleimtől életem első szintetizátorát, amin a magam gyermeki módján elkezdtem hallás után megtanulni a vasárnaponként gyakrabban énekelt zsoltárokat, dicséreteteket. Autodidakta sikereimen felbuzdulva, és régi vágyuknak engedve (miszerint a gyermekük zenét fog tanulni), szüleim amint lehetett, beirattak a balatonfüredi Ferencsik János Zeneiskolába, ahol 8 évig tanultam zongorázni. 12 évesen sikerült teljesítenem edesapám egyik kívánságát, amit pár évvel ezelőtt mondott nekem: szeretne volna, hogy együtt szolgáljunk egy istentiszteleten. Ő a szöszéken, én az orgonánál. Miután rájöttem, hogy ezt én is nagyon szeretném, észrevétlenül társult a zongora mellé az orgona is. Pápara kerülve a zeneiskolai tanulmányok abbamaradtak, viszont a zenei képzés folytatódott a Dunántúli Református Kántorképző keretében, Parola Csaba tanár úr kezei és módszerei alatt, akinek stílusjegyeit a mai napig nem tudom (nem is szeretném) levetközni. Teológiai és zenei tanulmányaim során az igehirdetés mellett szívügyemmé vált a tradicionális egyházzene művelése, műveltetése és népszerűsítése is, erre kaptam feladatot a PRTA Zenei Intézetében.

Miért fontos számodra a lelkeszi szolgálat?

A szolgálat valaki másért, valaki más javára felajánlott tevékenység. A lelkeszi szolgálat kétirányú. Szolgáljuk a Mindenható Istent, de Vele együtt szolgáljuk a gyülekezetet is, ahová kirendeltettünk. Még nem tisztult le bennem a kérdés, hogy mennyiben előny vagy épp hátrány az, hogy „belecseperedtem” a lelkeszi szolgálatba. Többen kérdezik, hogy mikor volt a megtérésem, hogyan ment ez az egész végbe? Ezekre csak azt tudom válaszolni, amit a lelkeszi szolgálat fontosságára vonatkozó kérdésre: egy olyan családban nőttem fel, ahol Isten neve szent. Ahol természetes, hogy imádkozunk, Istentiszteletre járunk, a ház, ahol lakunk egy egész gyülekezet háza is. Így utólag visszagondolva jó dolog volt a templom és a gyülekezet közvetlen közelében felnőni, mert rengeteget tanultam. Edesapámtól megtanultam, hogy ő hogyan vezette a gyülekezetet, mit gondolt a református felekezetről, hogyan hirdette az igét, milyen szófordulatokat használt, milyen fizikai-szellemi eszköztára volt a lelkeszi szolgálat végzéséhez. Edesanyámtól megtanultam, hogy van hittanóra is (nem is kevés), hogy lelkeszfeleségnek és anyának lenni egy különleges, nem könnyű szolgálat. A gyülekezettől pedig megtanultam, hogy micsoda hatalmas áldás egy közösség gyermekének lenni. Olyan sok mindent „pakoltak be a tarisznyámba”, hogy szeretnék ebből a rengeteg jóból adni másoknak is. A szolgálat fontos, mert ez az életem, mert szeretem az Istent, szeretem hirdetni az igét, és szeretem ezt a gyülekezetet is.

Köszönöm a beszélgetést! Isten áldását kérjük életedre és gyülekezetünkben való szolgálatodra!

Kedves Olvasó!

Az alábbiakban Márkus Mihály esperes, a gimnázium igazgatótanácsa elnökének prédikációját közöljük, mely elhangzott Adászetevel fenállása 650 éves, a pápai kollégium és a pápai református gyülekezet száműzetésének 270., hazaszabadulásának 240. évfordulóján tartott hálaadó istentiszteleten 2023. június 10-én, az adászeteveli református templomban.

„Ha segítségül hívtok, és állhatatosan imádkoztok hozzám, akkor meghallgatlak benneteket. Ha kerestek majd, megtaláltok engem, ha teljes szívből kutattok utánam. Megengedem majd, hogy megtaláljatok – így szól az Úr –, és jóra fordítom sorsotokat...” Jeremiás 29:12-14a

Csodálatos ünnepi alkalmon lehetünk együtt. Egy egész falu közösségét tölti el boldogsággal az együttlét lehetősége. Újabb fontos mérföldkövet ért el a közösség. Olyan ünnep van ma, amire érdemes visszahívni az elszármazottakat is.

Ötven évente illik megállni, hátra tekinteni körbe nézni, reménységgel előre vágni és közben, talán lopva szabad szemeinket felfelé is vetni.

Bár csak 50 év telt el az utolsó nagyszabású ünnepség óta, mégis mindig a kezdetekig gondolunk vissza. Most éppen 650 évre. Mi minden történt ez alatt. Szinte felfoghatatlan. 26 generáció. Áthagyományozott történetek. Beszámolók és visszatekintések, amelyeket még a mai napon hallgathatunk, nézhetünk. S ahogyan visszatekintünk erre a 6 és fél évszázadra, történelmi események nagysága emelkedik ki a szemünk láttára. Hol a kitárulkozás, a másik ember irányába megfogalmazódó szeretet, hol a befogadás, hol a terhek elhordozásának példája rémlik fel előttünk.

A felolvasott igeszakaszban Jeremiás próféta üzenete a fogságban élő néphez szólt. Bátorítja őket, hogy telepedjenek le, hogy fáradozzanak annak a városnak a jölétén, mert még hosszú ideig ott kell maradniuk. De, ha imádkoznak, ha segítségül hívják, ha keresik őt, akkor kapcsolatban kerülhetnek vele, és megengedi, hogy megtalálják.

Jeremiás próféta üzenete ma minket is megszólít, mint ünneplő, hálaadó közösség. Éppen azért, amiért a népnek is szólt akkor, amikor először megfogalmazódott a próféta szó. Azért, hogy bátran mehessünk tovább, azért, hogy a múlt történéseinek bizonyossága segítségével legyen további száz meg száz évünk.

Isten ígéje arra bátorít, hogy ne csak megálljunk visszanézve, és ne mondogassuk egyfolytában, hogy mennyivel jobb volt 100 meg 100 évvel ezelőtt.

Ne csak azt lássuk meg, hogy mit kapott a közösség, amikor befogadó szeretetével hittestvéreknek adott otthont, engedte megnagyobbítani az Isten házát, hogy az üldözöttek velük együtt magasztal hassák Istenüket, és ne csak azt lássák meg, mit kaptak ők a Pápáról vasárnapról vasárnapra megérkezőktől.

Ne csak azt gondoljuk végig, milyen hálásnak kell lennünk a falu alapító családjainak, vagy éppen a néhány előző generációnak.

Isten ígéje felfelé és előre irányítja figyelmünket! Isten arról biztosít, hogy neki terve van velünk, reményteljes jövőt készít, de várja a mi közreműködésünket is.

Azt kéri ma tőlünk, hogy hívjuk segítségül a nevét, hogy imádkozzunk hozzá. Rá akar döbbsenteni, hogy nélküle nem

fog menni. Képtelenek vagyunk megvalósítani a kéréseit az Ő jelenléte nélkül. Nem tudunk mély változásokat elérni. Képtelenek vagyunk másokat megváltoztatni, hogy kedvesebbek legyenek, hogy jobban elhordozzák, ha nem minden úgy történik, ahogyan ők szeretnék volna. Nem tudunk óriási, mély változásokat életre hívni. Csak Isten tudja ezt elérni. Csak Isten Lelke tudja megfordítani az életünket. Elfordítani a rossztól, az Isten nélkülítől és segíteni abban, hogy rá tekinthessünk.

És most erre van leginkább szükségünk. A végső pusztulástól, az elembertelenedett kapcsolat-nélküliségtől Isten tud elfordítani. Isten tud mély, gyökeres változást eszközölni az életünkben. Isten tud megtéríteni bennünket. És ez a rátekintés, ez az Istennel való folyamatos járás adhat reménységet a boldog jövőt illetően.

S ehhez kell a mi közreműködésünk is.

Ha kerestek, megtaláltok – szól a prófétán keresztül az Úr! Nem vonult ki a világból, nem süketült meg, mert megtalálható, ha őszintén keresik. Ha az ember teljes szívéből vágyik az Istennel való kapcsolatra.

Ha nem csak a legnagyobb ünnepekben van szükségetek rám. Ha ráébredtek, hogy Isten nélkül semmit sem ér az életetek. Ha újra képesek lesztek a mindennapjaitokat is Istennel kezdeni.

Akkor Isten megengedi, hogy megtaláljuk. Ez az engedékenységek nem kegygyakorlás. Nem az önző gyermeki mód, hogy majd, ha akarom, megengedem, hogy megsimogass, majd, ha akarom megtalálhatsz, majd ha akarom, segíthetsz rajtam.

Isten engedékenysége az ő könyörülő szíve miatt lehetséges. Nem csak meg tud cselekedni mindent, hanem meg is akar tenni mindent, mint a mi szerető Atyánk.

Ha rajtunk múlna, soha nem találhánk meg, de ő szól, itt vagyok! Jelez: itt keressetek! Újra és újra fogalmazza az Ige üzenetét, és reménységet formál a szívünkben, mert azt ígéri: reményteljes jövőt adok nektek. Nem csak jövőtök van, nem csak az lehet a reménységünk, hogy 50 év múlva újra lehet ünnepelni, hanem az a jövő, ami előttünk áll, Istennel járva reményteljes.

Adja az Úr, hogy megtapasztaljuk, Istenre tekintve, öbelé kapaszkodva, ráhagyatkozva átélhetjük a vele való találkozás csodáját, a rátalálás örömet, és az ebből fakadó boldog jövőndőt.

Mert Ő megengedi, hogy megtaláljuk, mert ő lehetővé teszi, hogy szívünk legmélyébe tekintve észrevegyük, hogy pont egy Isten alakú úr van a lelkünkben. Ő betölti életünket, és jóra fordítja sorsunkat. Ez az igazi jövőkép, ezért érdemes elindulni a következő 50 évre. S adja az Ég, hogy azok közül, akik most itt vannak ezen az ünnepségen, átélhessék 50 év múlva – visszatekintve a 2023 és 2073 között eltelt időszakra, hogy Isten valóban jóra fordította sorsukat.

Ámen.

Nagy Sebestyén

Konfirmáció 2023.

2023. 05. 28-án konfirmáltam. Amikor két éve elkezdtem az előkészítőt, nem gondoltam volna, hogy ilyen sok barátot szerzek, és egy életre szóló élményben lesz részem. Hálás vagyok, hogy megismertem Misi bácsit, a csoportot és hogy innentől a gyülekezet tagja lehetek. A konfirmáció nem valaminek a vége, hanem annak az útnak a kezdete melyen Isten lesz az útítársam. Az előkészítő alkalmakat mindig nagyon élveztem, és érdekesnek találtam. Gondolatokat ébresztett bennem, megtanított imádkozni, megtanított örömeimet és bánataimat megosztani Istennel. Igyekezni fogok, hogy erről az útról ne térjek le.

Hadd álljon itt most Nagy Sebestyén rövid beszéde, amit a konfirmandusok nevében mondott el 2023. május 28-án.

„Kedves Gyülekezet!

Ezen a mai különleges napon megerősítjük azt a fogadalmat, melyet szüleink és keresztszüleink tettek keresztelésünkkor. Mikor elkezdtük a konfirmációs előkészítőt, nem is gondoltuk volna, hogy ez a nap ilyen hamar itt lesz. Ezeken az alkalmakon sok új embert ismertünk meg, sok új barátot találtunk.

Nagyon jó volt együtt végigcsinálni ezeket az alkalmakat, programokat, és most ez az utolsó istentisztelet ezzel a csapattal. Sok élményben volt részünk együtt. Ezért is köszönjük szüleinknek, hogy tartották bennünk a lelket, és akkor is elküldtek minket az órára, amikor legszívesebben otthon maradtunk volna egy fárasztó nap után. Legfőképpen pedig köszönjük Misi bácsinak, hogy eddig kitartott

mellettünk, türelemmel, bizalommal fordult felénk, és mi is igyekeztünk ezt viszonzni.

És végül köszönjük a gyülekezetnek, hogy most meghallgatnak minket, és befogadnak bennünket.”

Tájékoztató a presbiterválasztásról

A Magyarországi Református Egyházban 2024. január elsejétől új presbiteri ciklus kezdődik. Ez gyülekezetünket is érinti. A Választási Bizottság javaslatára a Presbitérium 2023. október 8-ra tűzte ki a presbiterválasztás időpontját. Ezen a vasárnapon, az istentisztelet után közvetlenül egyházközségi közgyűlést tartunk, melynek egyetlen napirendi pontja a presbiterválasztás.

Kik szavazhatnak?

Minden olyan gyülekezetünkhöz tartozó személy, aki a választói névjegyzékben szerepel. Ha szeretné megtudni, hogy Ön és családtagjai szerepelnek-e a választói névjegyzékben, és szavazásra jogosultak, kérjük, keresse fel a Lelkész Hivatalt! Hétköznapiokon kedd-péntek 9-12 óra közt, csütörtökön 17-18 óra közt, valamint minden vasárnap az istentisztelet után tudunk tájékoztatást adni. Az adatvédelmi törvények miatt, sajnos, sem telefonon, sem e-mailben nem tudunk ezzel kapcsolatban információt adni.

Kikre szavazhatunk?

Újságunk mostani számában olvashatják a presbiter jelöltek személyes bemutatkozásait. A nyári hónapok alatt a Választási Bizottság, az egyházi törvényekkel összhangban, minden eddigi presbitert megkérdezett, vállalná-e továbbra is a presbiteri feladatokat, és elfogadná-e az újrajelölést. Továbbá felkeresett mindenkit, akit a gyülekezet javasolt, illetve a választási bizottság alkalmasnak talált, valamint az egyházi törvények előírásainak és a gyülekezet elvárásainak megfelel. Így állt össze a presbiter jelöltek listája, melyet a Presbitérium 2023. augusztus 27-én tartott gyűlésén hivatalosan jóváhagyott.

Kérjük, hogy imádságban hordozzák a választást! Kérjük közösen Isten Szentlelkét, hogy a választás az Ő akaratával egységben történhessen! Továbbá kérjük minden szavazatra jogosult gyülekezeti tagunkat, hogy jöjjön el október 8-án a 10 órakor kezdődő istentiszteletre, és vegyen részt a választási közgyűlésen!

Alább a presbiter jelöltek személyes bemutatkozásait olvashatják.

BÉKEFI IMRE (gondnok jelölt)

Békefi Imrénék hívnak, 52 éves vagyok, nő, három gyermek édesapja. Feleségem Békefiné Fodor Helga, a pápai Gyurátz Ferenc Evangélikus Általános Iskola tanára. Felnőtt gyermekeim már dolgoznak: Csanád mérnök, Anna pedagógus. Dániel egyetemre jár. Végzettségem szerint általános iskolai tanító és történelem szakos tanár vagyok. Most a nemesgörzsönyi Vargha Gyula Református Óvoda és Általános Iskola igazgatói feladatait látom el, ahol történelmet is tanítok. A munkámat szeretem, mert a történelem egyben a hobbim is, és annak tanítása számomra érdekes, izgalmas. Igyekszem tanulóim személyiségét pozitív irányba formálni, őket ismeretekben gazdagítani, kollégáimnak és a szülőknek minden segítséget megadni. A munkámat hivatásként élem meg. Családomban és munkahelyemen a keresztyén élet örömeit kívánom megélni és felmutatni.

Fiatallónként konfirmáltam, 2000 óta vagyok a Pápai Református Egyházközség presbitere. Több módon is szolgáltam már közösségünkben. Kezdetben gyülekezeti kirándulásokat szerveztem, a könyvesboltot működtettük feleségemmel. Gondnokként a házigazda feladatra a presbiter beosztását készítettem el, és az elnökségben az előkészítő munkákban vettem részt. A lelkészek többször bevontak liturgiai feladatokba, illetve köszöntőt mondtam ünnepi alkalmakkor. A „Mécsestartók” nyári táborokban először résztvevő voltam, majd egyre több szervezési feladatot láttam el. Rendszeresen vezetek felnőtt csoportokat a táborban. Az előttem álló presbiteri ciklusban tovább szeretném folytatni presbiteri szolgálatomat Isten dicsőségére.

BOCSKAY LÁSZLÓ

Bocskay László Tivadar a nevem, 1962-ben Pápán születtem. Nő vagyok, feleségem Bocskay Gyöngyi, a Pannonia Reformata Múzeumban dolgozik. Fiunk Tamás, feleségével és kislányukkal Győrámolyon él.

Általános- és középiskolában Pápán tanultam, a főiskolát Budapesten 1984-ben fejeztem be. 1997-ben a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetemet elvégezve, védelemgazdasági szakközgazdász diplomát szereztem. 2005-ig hivatásos katonaként dolgoztam Pápán. 2006-tól tizenhárom évig Pápa Város Önkormányzati képviselőjeként tevékenykedtem. 2018-tól az Országgyűlés Hivatalának alkalmazásában állok.

2008 márciusában konfirmáltam, 2011 óta vagyok presbiter. Az elmúlt ciklusban a gazdasági bizottságban szolgáltam gyülekezetünk életét és fejlődését. Megválasztásom esetén szeretném folytatni a szolgálatot. Életemet és munkámat Isten igéje vezérli:

„Megparancsoltam neked, hogy légy erős és bátor. Ne félj és ne rettegj, mert veled van Istened, az Úr mindenütt, amerre csak jársz.” Józsué 1.9

BÖRÖCZKY ATTILA

1971-ben születtem Pápán. Végzettségem szerint Okleveles Információ-rendszerprogramozó vagyok. 1995-ben két barátommal alapítottunk egy számítástechnikai vállalkozást, ennek vagyok egyik aktívan dolgozó tulajdonosa.

Feleségemmel, Müller Krisztinával, aki pedagógus. 2000-ben kötöttünk házasságot. Kriszta jelenleg a gyülekezetben irodai adminisztrátorként dolgozik. Három gyermekünk van: Anna (2002), Vica (2005) és Juli (2008).

2006-ban felnőttként konfirmáltam a gyülekezetben. Azóta folyamatosan erősödik bennem az az érzés, hogy itt megtaláltam a helyem a családommal együtt. Ebben a közösségben megtapasztalható számomra, amit Jézus mond: „Mert az Isten országa közöttetek van!”. Gyülekezetben végzett szolgálataim: Forrás csoport - csoportvezető, Alpha kurzus – vezető munkatárs, Stratégia csoport - tag.

Ha a keresztyénséget egy szóval kellene jellemezni, akkor azt mondanám ez a szó: közösség. Község **Istennel**, község a **családdal**, község a **gyülekezeti tagokkal**, község **felebarátaimmal**. Vallom, hogy csak akkor vagyok egy községnek tagja, ha annak életében személyesen, időmből áldozva, aktívan részt veszek.

Jelölésem számomra nagy megtiszteltetés. Megválasztásom esetén a szolgálatokat folytatva a fent megfogalmazott személyes meggyőződéseim szerint kívánom Isten ügyét presbiterként is szolgálni.

BÖRÖCZKY DEZSŐ

Böröczky Dezsőnek hívnak. Pápán születtem 1964-ben. Ősi református családból származom. Édesapám több mint 30 évig volt gyülekezetünk presbitere. Végzettségem mezőgazdasági gépészmérnök. Jelenleg családi gazdaságunk vezetőjeként dolgozom, növénytermesztéssel foglalkozunk. Feleségem az evangélikus iskolában tanítónő. Négy gyermekünk van. Dezső, Borcsi és András már dolgozik, Berci a Református Gimnáziumban tanul. Családunk tagjai aktív résztvevői a gyülekezeti életnek.

23 éve szolgálom presbiterként. Az elmúlt ciklusokban a gazdasági bizottság tagjaként igyekeztem a legjobb tudásom szerint dolgozni, ill. ahogy időm engedte egyéb területeken is segítettem. A férfikor alkalmain rendszeresen részt veszek.

A következő ciklusra is vállaltam a jelöltséget, mert úgy érzem, hogy az Úr adott olyan találatokat, melyekkel a gyülekezet további épülését tudom szolgálni.

DÓZSA ZOLTÁN

Dózsa Zoltán vagyok. Jelenleg a második ciklusomat töltöm a prebitériumban. Három gyermekem van. Feleségemmel együtt neveljük őket. Munkám és a gyermekeim nevelése mellett amennyire lehet, próbálom kivenni a részemet a prebitéri szolgálatból. Családi rendezvényeken az egész családdal veszünk részt. Próbálom a presbiterek felé érkező kéréseknél minél több feladatot elvállalni. A vállalt szolgálatomat Isten segítségével, legjobb tudásom szerint végezni. Áldás békességre.

EIGNER JÁNOS

Áldás, Békesség! Eigner János vagyok 55 éves. Nős, egy 23 éves lánygyermekem és egy 15 éves fiú gyermekem van. Feleségem fodrász. Családdal Gannán élek. Győrben dolgozom egy országos hűtőtechnikai kereskedő cég üzletében. A gyülekezetünknek 10 éve aktív tagja vagyok. Több gyülekezeti kiscsoportba járok. Feladatomban tekintem a gyülekezetünk megerősítését. SDG.

FERENCZIALPÁR

1979-ben születtem Marosvásárhelyen, majd szüleimmel 1990-ben költöztünk Ajkára. A középiskolás éveimet Pápán töltöttem, 1997-ben érettségiztem a Pápai Református Gimnáziumban. 2018-ban költöztünk családdal Páparra, ahol a Református Gimnázium tanára és igazgatóhelyettese lettem, 2023 őszétől pedig az igazgatói feladatokat látom el. A gyülekezet életébe is 2018-ban kapcsolódtunk be, feleségemmel részt vettünk az Alpha kurzuson, majd az azt követő „Útrakelek” alkalmain is. Ekkor alakult ki az a Bárka csoport, melynek tagjaként vasárnapi szeretetvendégségen, illetve karácsonyi műsorban is szolgáltunk. Alkalmanként kántori szolgálatot is végezhettem. Fizika-környezetten szakos tanárként az Úr különös kegyelmének élem meg, hogy a teremtet világ titkaiban kutakodhatunk. A természettudományok mellett a zene és a sport érdekel. Korábban a Budapesti Egyetemi Gyülekezet presbitere majd a Dunabogdányi Református Gyülekezet pótpresbitere illetve több gyülekezet kántora voltam. Ezekkel a tapasztalatokkal szeretnék a pápai gyülekezeti életben Isten dicsőségére presbiterként is szolgálni.

GODAZSOLT

Goda Zsolt vagyok, 50 éves. Házas, egy fiú és egy lány édesapja. 33 éve vagyok a Magyar Honvédség tagja.

1985-ben konfirmáltam a pápai gyülekezetben. A gyülekezetben való részvételem 2016 óta aktívabb. Az ALPHA és az Útrakelek kurzusokat követően a Férfikörben és az Immánuel csoportban ismertem meg egyre mélyebben Isten ígését. 2019 óta a gyülekezeti énekkar tagja is vagyok. A gyülekezet színjátszó csoportjával több alkalommal is szerepeltem a gyermekek karácsonyi műsorában.

2020-ban kértek fel arra, hogy vegyek részt a gyülekezet stratégiai csoportjának munkájában. A stratégiai csoport által végzett munka során egy élő, megújuló, jól szervezett és jól működő gyülekezet építésén dolgozom.

Ezt a munkát szeretném folytatni presbiterként is.

GYIMÓTHY LAJOS

Pápán születtem és a 70 évemet is itt éltem le, ezért sokan ismernek a gyülekezetben és a városban is.

Lányom, fiam családos. A 9 unokával elég népes család vagyunk. Több, mint harminc éves presbiterségemből 15 évig építési gondnok és az utolsó 6 évben főgondnok voltam.

Hetven évesen nem szándékoztam tovább a gyülekezet vezetőségében maradni, de a korosztályok közötti folyamatosság, fiatalítás miatt megválasztásom esetén még elvállalom a presbiterséget.

HALÁSZNÉ KAPCSÁNDI SZILVIA

31 évvel ezelőtt, egészen fiatalon kerültem a Dunántúli Református Egyházkerület Tudományos Gyűjteményeibe, mint első, főállású, világi munkatárs. Visszatekintve az elmúlt évtizedekre, ma már tudom, hogy az Úristen akkor egy hosszú útra, sokrétű szolgálatra hívott el, amin lépésről-lépésre vezetett, tanított és tanít a mai napig is.

Férjemmel 31 éve élünk boldog házasságban, melynek gyümölcseként három felnőtt – közülük kettő már szintén házasságban él – gyermekünk, és két unokánk született (további két unokánk érkezését októberben várjuk), akik mindannyian a gyülekeztünk tagjai. Lányaink mindketten a Pápai Református Kollégium Gimnáziumában végezték középiskolai tanulmányaikat, majd egyéves külföldi diakóniai szolgálatot követően tanultak tovább. Örömmel tölt el, hogy nagyobbik unokánk szeptembertől az Édenkert Református Óvoda kiscsoportosaként kerül be gyülekeztünk egyházépítő vérkeringésébe.

Jómagam 2017 óta a Dunántúli Református Egyházkerület Tudományos Gyűjteményeinek igazgatóhelyetteseként, 2018 májusa óta pedig a DRETGY – Pannonia Reformata Múzeumának vezetőjeként is végzem mindennapi szolgálataimat, sokszínű és összetett feladataimat. Egyházi múzeumpedagógusként és keresztyén vezetőként is küldetésemnek tekintem, hogy a velünk egy közösségben élő, valamint a hozzánk érkező, velünk találkozó családok, gyermekek, látogatók gyülekeztünkben és református intézményeinkben is megtapasztalják Isten közelségét, átölelő szeretetét, megtartó erejét. Fontos, hogy hiteles iránymutatók legyünk, és mindannyian, a magunk „örhelyén állva”, Isten adta talentumainkat kamatoztatva, tanítványokként hirdessük az Örömhírt, az Örökélet bizonyosságát! Meg vagyok győződve arról, hogy a Megtartóba vetett hitem és a nagy családomnak tekintett gyülekezetem nélkül, ma nem lennék az az ember, aki vagyok.

Megköszönve a bizalmat és áldásokat az elmúlt 6 év presbiteri szolgálatában, úgy érzem, még nagyon sok mindenért tartozom hálával az Úristennek, ezért is szeretnék a jövőben is aktívan részt vállalni a gyülekeztünk életében, vezetésében, egyházépítő szolgálatában.

KOPECZKY PÉTER

1977-ben születtem Siófokon. Somogyról, a Balaton mellől Pápra 1991-ben kerültem először, a Református Gimnázium újranyitásával. Anyai ágon ősi református lelkészcsalád sarja vagyok, ahogy mondani szokás: tenyésztett református.

Később a katonai pályát, pontosabban a repülést választottam. A főiskola után repülésirányítóként kerültem újra Pápra. Kisebb megszakításokkal 24 éve dolgozom a repülőtéren különböző, a repüléseket kiszolgáló beosztásokban.

Feleségem, Ildikó a Református Gimnáziumban dolgozik. Mindkettőnk számára meghatározó volt a Refi, ahol évfolyamtársak voltunk.

2 gyermekünk született. Bence a 10. évfolyamot kezdi Pannonhalmán, a Bencés Gimnáziumban. Luca idén fejezi be az általános iskolát.

Számomra a család a legfontosabb gyülekezet. Igyekszem a rám bízott gyermekeket Istennek tetszőn, hívő emberré nevelni.

A gyülekezet igazi lelki otthonunkká vált. Nekem nem volt könnyű beilleszkedni, elválni az otthoni gyülekezetemtől. Kezdetben kisebb feladatok elvállalásával kerültem közel a gyülekezethez (az újság szerkesztése). Azóta rendszeres táborozók vagyunk, jómagam a Férfikör oszlopos tagja, két ciklusban presbiterként szolgáltam. Úgy érzem, hogy a Szentlélek irányításával sikerül tennem a gyülekezetért, hasznosnak tartom ezt a szolgálatot. A stratégiai csoport és a média csoport tagjaként részterületekkel is foglalkozhattam. Amennyiben újra bizalmat kapok, akkor folytatnám azt a közös munkát, amely közösségünket hitem szerint még inkább Jézus képére formálhatja.

KOVÁCS ISTVÁN

1984-ben születtem Kárpátalján, Beregszászon. Itt végeztem az általános iskolát, Ungváron érettségiztem és egyetemi tanulmányaimat Kijevben végeztem 2008-ban, Zeneművészet karon.

Református családban nevelkedtem. Meghatározó gyermekkori élmények számomra a vasárnapi Istentiszteletek, az ifi táborok. Feleségemmel, Tímeával - aki az Édenkert Pápai Református Óvodában óvónő - 2009-től élünk boldog házasságban, amelyből két leánygyermekünk született.

A gyülekezetben való szolgálat gyermekkorom óta fontos része életemnek, amely főként organista/kántori tevékenységben nyilvánul meg az egyéb, gyülekezeti feladatvállalások mellett.

2014-ben költöztünk Pápra. Ettől az évtől vagyok a Pápai „Refi” Diákotthonának nevelőtanára. 2020-ban szereztem HR asszisztensi végzettséget, 2023-tól pedig az Aegon/Alfa biztosítónál vagyok szaktanácsadó. A pedagógiai munkám mellett szívesen látok el adminisztratív/szaktanácsadói/tolmács feladatokat is a szakma különböző területein belül.

Hiszem, hogy mindannyiunk munkájára/szolgálatára szükség van a gyülekezet építéséhez. Mint egy családban, itt is megvan a munkamegosztásnak kortól, tehetségtől függő rendje. Ebben a tudatosságban, Isten segédelmével szeretném ellátni a rám váró presbiteri feladatokat. „Örüljetek az Úrban Mindenkor, ismét mondom Örüljetek!” Fil.4;4

LAY GÁBOR

Református lelkészcsaládban születtem 64 éve. A Kormányhivatal Pápai Földhivatali Osztályán dolgozom földmérőként 37 éve. Feleséggel, aki tanárnő ketten éljük mindennapjainkat, mert gyermekeink már önálló életüket élik. Negyedik ciklusban vagyok a presbitérium tagja. Az egyházmegyei és egyházkerületi közgyűlés és tanács tagjaként próbálom egyházunk ügyeit előre vinni. Ha Isten megőriz, megválasztásom esetén a megújuló presbitériumban a diakóniai munkában vennék részt.

MOHAINÉ DÁNIEL ÁGNES

Mohainé Dániel Ágnes vagyok, 1960- ban születtem ateista családban, Budapesten. Soproni főiskolai tanulmányaim alatt találkoztam először Istennel, így fiatal felnőttként megkeresztelkedtem. 1981-ben Sopronban óvónő, 2006-ban Győrben gyógypedagógiai és 2019-ben a sárospataki teológián pasztorálszociológiai diplomát szereztem. Jelenleg ebben az utóbbiban vagyok aktív. Férjem Mohai Béla vegyészmérnök, akivel 1999 óta vagyunk szerető társai egymásnak. Kettőnknek hat gyermeke van, köztük egy fogadott lányunk, aki roma származású, és két és fél hónapos kora óta tagja a családuknak, valamint közös fiunk Áron, aki Down-szindrómás. Már minden gyermekünk nagykorú, így nyolc unokának örvendhetünk. Közös életünket Téten éltük egészen 2019-ig. Áron fiunk révén ismertük meg az akkori takácsi lelkésznot, aki Áron hittanára volt. Az ő meghívására kezdtünk a takácsi gyülekezet Közös pont nevű csoportalkalmaira járni. Ő ajánlotta nekünk a pápai gyülekezetet is, és beajánlott bennünket az Alfa kurzusra. Így 2016 őszén elkezdtük az Alfát. Ez megváltoztatta az életünket. Egyre közelebb kerültünk Istenhez. Ennek következtében 2017-ben egy szertartás keretén belül konfirmáltam, és egyházi házasságunkat is megkötöttük, az addigi 18 éves csak állami házasságkötést igazán, Isten előtt is érvényessé téve. Ez a nagy esemény még Takácsiban történt, de már a pápai közösségünk közreműködésével. Egy bő hónap múlva a gyülekezeti szilveszteren viccesen szóba jött, hogy mi lenne, ha Pápára költöznénk. Hazafelé kiderült, hogy a gondolat nem is olyan vicces, mindketten vágyunk arra, hogy a pápai gyülekezet hivatalos tagjai legyünk, és a közelében éljünk. Elkezdtünk ingatlant keresni. 19 nap alatt minden lezajlott. Mintha nem is mi intéztük volna a dolgokat. Január 19-én aláírtuk a szerződést, és tulajdonosai lettünk jelenlegi otthonunknak. Felszámoltuk a vállalkozásunkat, addigi életünket, és Pápára költöztünk. Mindketten úgy éltük ezt meg, hogy Isten hív minket Pápára, ebbe a testvéri gyülekezetbe. Keresni kezdtük, hogy mit vár tőlünk Isten. Azóta fokozatosan körvonalazódtak feladataink. Rendszeresen járunk Istentiszteletre, férjem rendszeresen közvetít vasárnaponként. Aktív tagjai vagyunk a Forrás körnek, Áron fiunkkal együtt. Én segítőként szolgálom az Alfa kurzusokon, és az utána folytatódó Útra kelő kurzusokon is. Immár három éve csoportvezetője vagyok az akkor létrejövő Bárka csoportnak. Idén részt vehettem a gyülekezeti Mécsestábor előkészítő munkálataiban is, és csoportvezetőként is közreműködtem a táborban, immár második alkalommal. Ha megválasztanak, a presbiteri feladatokat odaadó szorgalommal és felelősséggel - Isten segítségét kérve - örömmel végezném. Miután Áron fiam révén otthonápolása miatt nem kell minden nap munkahelyre járnom, minderre jut időm, Isten segítségével pedig örömteli energiám. Amikor erre a bemutatkozásra készültem, egy számomra régóta kedves ige vezérelt, ezért ezt választom befejező gondolatul: „Akik az Úrban bíznak, azoknak az ereje megújul, szárnyra kelnek, mint a sas, futnak és nem lankadnak, járnak és nem fáradnak el!” (Ézs. 43,1)

SZALÓKYNÉ KÖVY LILLA

Szalókné Kövy Lilla vagyok, 2006 óta szolgálom presbiterként a gyülekezetben. Református lelkész családban nőttem fel két nővéremmel együtt Kéttornyúlakon. Iskoláimat ott kezdtem, majd Pápán, ill. Sopronban folytattam. Óvónőként dolgoztam, 2017-ben mentem nyugdíjba. Férjemmel ezen a nyáron ünnepeltük 40. házassági évfordulónkat. Három felnőtt gyermekem / Dávid, Zsolt, Eszter / s négy unokám van, akik szeptembertől valamennyien iskolások lesznek.

A presbiteriséget mindig is szolgálatnak tekintettem, s olyan területeken igyekeztem tevékenykedni, amihez lelki ajándékaim segítettek. Több mint 20 évet szolgáltam a vasárnapi iskolában, játszóházakban, az énekarban. Voltam diakóniai gondnok is, így ez a terület is közel áll hozzám. Különböző presbiter képzésen, család- és beteglátogató tanfolyamon, ill. a gyermekmunkával kapcsolatos képzéseken vettem részt. Jelenleg a stratégiai bizottság tagjaival próbáljuk meghatározni jövőbeli feladatainkat Isten útmutatásait szem előtt tartva. Remélem, Isten erőt ad az elkövetkező feladatokhoz is!

SZÜCS ATTILA

Szücs Attila vagyok, 60 éves, az Úr kegyelméből. A MÁV START Zrt-nél dolgozom, mint vezető jegyvizsgáló. Több ciklusban is voltam már presbiter, a Gyülekezeten belül Férfikörre járok, több missziós szolgálatban is részt veszek, a Magyarországi Presbiter Szövetség tagja vagyok, Magyarországi Gedeon Társaság Pápai táborban, az EMO munkájában (Evangéliumot Minden Otthonba Alapítvány). Szívégyem az Evangélium terjesztése. Szeretem az Úr Jézust, és várom is vissza. "Nem az a kipróbált, aki önmagát ajánlja, hanem az, akit az Úr ajánl". Imádságban az Úrhoz fohászkodtam. Ajelölést vállalom, ha a gyülekezet is úgy látja jónak. SDG!

Az interjút készítette: Mayerné Pátkai Tünde

Interjú Kovács Helgával

A Pápai Református Egyházközség Édenkert Református Óvodájának az élére augusztus elsejétől új vezető került kinevezésre Kovács Helga személyében.

Szeretnénk az alábbi interjú segítségével bemutatni Öt a gyülekezet közösségének. Arra kértem, hogy először beszéljen családjáról, tanulmányairól, korábbi munkavégzéséről.

Pápán születtem, 1967-ben. Két felnőtt fiam van, a nagyobbik fiam a családjával Veszprémben él. Áron nevű unokám 5 éves. A kisebbik fiam idén végzett az Óbudai Egyetemen, biztonságtechnikai mérnökként. Iskoláimat is itt végeztem, 1985-ben érettségiztem az akkori Türr István Gimnázium és Óvónőképző Szakközépiskolában. Abban az évben dolgozni is kezdtem. A Kilián ltp-en egy tömbház első emeletén kialakított óvodában. Egy-egy lakáshoz, egy-egy csoport tartozott. 18 éves kezdő óvónőként meghatározó volt az ott szerzett tapasztalat. Aztán ebből a családiás óvodából kerültem át 1987 januárjában a Szivárvány Óvodába. Itt dolgoztam egészen ez év július 31-ig.

Az utóbbi években csatlakoztál gyülekezetünkhöz. Fogadalomtételkor többen is hallhattuk, milyen fontos volt a számodra, hogy útkeresésed közben megtaláld a helyed egy keresztyén, elfogadó közösségben. Arra kérlek, oszd meg velünk az ezzel kapcsolatos élményeidet!

Amikor megszülettem, otthon kereszteltek meg, titokban. A nagyszüleimnek volt ez fontos. Aztán nagyon sok évig messze voltam Istentől, Jézustól. Annak ellenére, hogy a családi minta nagyapámtól előttem volt. Talán néha-néha kicsit megálltam, ráfeledkeztem, megkérdeztem mit énekel? De inkább eltemettem magamban ezt a megfoghatatlan világot. Hisz a materiális világ sokkal kézzel foghatóbb volt. És talán egyszerűbb is. Aztán történt valami. Amikor az ember megtapasztalja a mélységet, elkezd kapkodni. Ha figyelmes, meghallja a hívó szót. És én akkor hallgattam a hívó szóra. Isten megmutatta, hogy induljak el az úton. Jézus útján. Nem volt ez könnyű. Sokszor még most sem az. Tudatlan voltam, tele félelemmel. Most mit fognak szólni, hogyan leszek hiteles, hisz eddig én inkább elleneztem a Jézussal való kapcsolatot.

Kezdő Alphásként ott álltam a gyülekezeti ház ajtajában. Tele bizonytalansággal. Mit keresek én itt? Jó helyen vagyok? Van itt helyem? Igen, van itt helyen. Ezt már azóta számtalan alkalom bebizonyította. A közösség és ezen keresztül Isten, megmutatta, nincs mitől félnem.

Amikor Útrakelökre jártam, volt egy különleges élményem. Levelet írtunk Jézusnak, amit felolvashattunk egyedül a templomban. Ott éreztem meg először Jézus valóságos közelségét. Ezt az érzést szeretném mindenkinek megmutatni, akik hitetlenkedve fogadják megváltozásomat. Azt az érzést, hogy nem vagy egyedül. Hogy szeretve vagy, hogy mutatják az utat, hogy közösségben vagy. Jézussal egy közösségben. Jelenleg a Bárka csoport tagjaként gyarapítom ismereteimet. Szeptembertől pedig az induló Alpha csoportban veszek részt segítőként. Amikor elvonulok a „belső szobába” hálát adok Istennek és megköszönöm, hogy felnyitotta a szemem és erre az útra vezetett.

Nemcsak keresztyén közösséget találtál istenkeresésed közben, hanem elhívást, szakmai kiteljesedés lehetőségét is. Hogy látod, miben változik az óvónői pályán a további küldetésed?

Tavalyi évben beszélgettünk először Márkus Mihály esperes Úrral arról, hogy mit szólnék ahhoz, ha alkalom adtán, amikor ez esedékes lesz, elvállalnám-e az Édenkert Pápai Református Óvoda vezetését? Ez ebben az évben körvonalazódott, és a konkrét meghívást erre a feladatra a márciusban kaptam. A 38 év óvodapedagógusi múltam, ezen belül a 6 év tagóvoda vezetői pozícióm által elég tapasztalattal rendelkezem. A kihívást az intézmény egyházi jellege és az intézményvezetői pozíció adja. Egészen más feladatokkal kell megbirkózni. Az eddig itt töltött időben azt tapasztaltam meg, hogy az óvodában egy egymást jól ismerő, összeszokott és összetartó kollektíva dolgozik. A változás mindig nehéz. Megtapasztalni a másik ember „szájízét”, félelem az esetleges változtatásoktól, az eddig megszokott, berögzült sémák átalakítása bizonytalanra tesz. Még akkor is, ha ez a módosulás nem rossz, csak más. Arról biztosíthatom kollégáimat, hogy bölcsességgel, alázattal, igazságosan fogom vezetni őket, szem előtt tartva azt, hogy a gyermekek szeretetteljes, biztonságos, nyugodt légkörben, jókedvűen tölthessék mindennapjaikat. Olyan élményeket biztosítunk a gyerekeknek, amik által észrevétlenül fejlődhetnek, teljesebbé válhatnak, szerezhetnek életre szóló élményeket. Napjainkat áthatja a hitélet. Azt szeretném, ha tudnák, mindannyian fontosak vagyunk Istennek.

A gyülekezet nevében azt kívánjuk, hogy áldás kísérje a szolgálatodat az Édenkert Református Óvoda élén. Munkatársaidnak és rátok bízottaknak Isten legyen oltalma és őriző pásztora!

Kövy Rózsa

„Légy példa!”

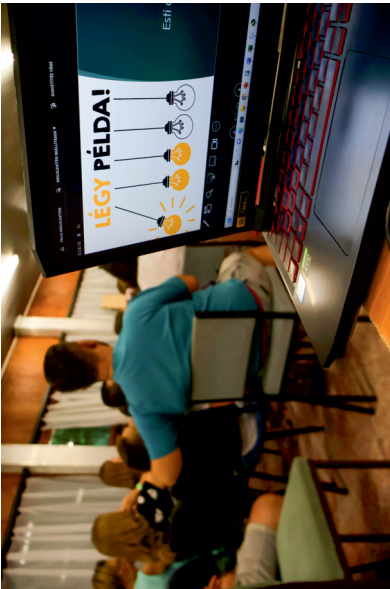
„...te legyél a példa a testvéreknek! Mutasd meg nekik, hogyan éljenek. Légy példa a számukra abban, amit mondasz, ahogyan élsz, a benned élő isteni szeretettel, hiteddel, és életed tisztaságával!” 1 Timóteus 4:12.

Gyülekezeti táborunk mottója is jelezte, hogy felettébb izgalmas kérdésekkel foglalkozunk 2023 nyarán Felsőtárkányban. A délelőtti előadások változatosan és nagy körültekintéssel dolgozták fel a témát. Külön köszönet ezért a felkészült előadóknek, Miklósi Koppány és Szakács Gergely lelkipásztoroknak. Az eddigiektől eltérően az előadások vázlatát is megkaptuk kinyomtatva egy kiadványban. Ez nagyrészt megkönnyítette a dolgunkat, amikor a csoportfoglalkozásokon újra feldolgoztuk azokat. Kiemelném még az esti áhítatokat, melyeket idén Márkus Mihály esperes úr tartott. Igazán elgondolkodtató és szívhez szóló példákat hallottunk tőle. A csoportfoglalkozások étellel teli, mindenkit megmozgató és megszólaltató módon járták körül ezt a mindnyájunkat mélyen érintő témát.

Idén 175-en vettünk részt gyülekezeti táborunkban. Sok helyről jöttünk. A kárpátaljai Viskről, testvérgyülekezetünkéből, 16-an. Fiatalok és idősebbek, szenvedve a háború okozta sebektől, de hozva a szeretetet és hálát, hogy velünk együtt lehetnek. Ketten jöttek a holtmarosi gyermekotthon korábbi lakói közül, s érkeztek Pápa környékbeli gyülekezetekből is – valamilyen módon kapcsolódva hozzánk. Mindnyájan egyet szeretnénk, törekedni arra, hogy a jézusi példa legyen életünk során az útmutatónk.

Személyes élménnyel zárom a beszámolót. Számomra a gyülekezeti táborok egyik nagy ajándéka a beszélgetések. S mivel többgenerációs a táborunk, így felnőttekkel és gyerekekkel is. Történt pedig, hogy egyik esti sétámon két kisfiúval találkoztam. A fiatalabb, a 7 éves Levente szólított meg. „Mit tetszik gondolni, Ronaldo vagy Messi a jobb játékos?” Meglepett a kérdés! Ezek a gyerekek honnan tudják, hogy én is szeretem a focit? Nem tudták – ahogy később kiderült, csak éppen a fociról beszélgettek, s én kerültem az útjukba. Csongor is bekapcsolódott, de Levente vitte a szót. Jól elbeszélgettünk mindenről, a tábori élményekről is. Remélem, még sokszor találkozunk a gyülekezeti alkalmakon, és együtt éljük meg a jézusi példa követését. Isten útjai kifürkészhetetlenek!

Varga Jenő

Negyedik férfi - fiú tábor Reziben

Július első hétvégéjén és az azt megelőző két napban találkozott gyülekezetünk Férfiköre a már jól „bejáratott” rezi turistaházban, ahova fiaink is velünk tartottak.

A negyedik férfi – fiú tábor ezúttal egy közös gondolkodással indult, ahol megfogalmaztuk céljainkat, félelmeinket, valamint azt, hogy ki milyen módon fogja erősíteni a közösséget, azaz mennyire teszi oda magát az elkövetkezendő pár napban.

A beszélgetés után az első táborban tartott rovás-foglalkozást felidézve mindannyian fába róttuk nevünket, majd a bibliaolvasási szokásainkat osztottuk meg néhány ige, valamint a kálvini zsinórmérték segítségével először kiscsoportban, majd a közösséggel.

Péntek délelőtt az imádkozásról elmélgedtünk. Ezúttal is segített ebben néhány igeszakasz. Szóba került az ima teremtő ereje, s az, hogy a szűkebb közösségünkön kívül kikért imádkozunk még. Délután ellátogattunk a vállusi kutyatemetőhöz, útba ejtve a közeli pálos templom romját.

A szombati nap egy újabb kirándulással indult, ezúttal a Kányavári szigetnél evezett a csapat. A férfias próbát a keresztyén közösségről való gondolkodás követte. Az ebédre kapott hidegsomagok elfogyasztása után a szokásos strandolás következett.

Ha szombat este, akkor szalonnasütés... Ha szalonnasütés, akkor viharfelhők... Ha viharfelhők, akkor az Úr, aki ismételten közbelépett... A felhők eltűntek, így minden folytatódhatott terveink szerint.

Idén újra egybeesett táborozásunkkal a „Nyitott pincék estéje”, így engedve az invitálásnak, finom borokat kortyolgatva töltöttük a nap hátralévő óráit.

Vasárnap délelőttre az Istennek és a gyülekezetnek való szolgálatról beszélgettünk. Ebéd előtt ezúttal is értékeltük a mögöttünk hagyott napokat, mosolyogva felidézve az első napon megfogalmazott alaptalan félelmeinket és a beteljesült váratlanosságokat.

Köszönet a szervezőknek a tartalmas programokért, és köszönet minden résztvevőnek az odaszánt időért, az új felismerésekért, egymás építéséért, a közösségünk erősítéséért!

Balogh Éva

Hittanos tanévzáró és családi nap

Megtisztelő felkérést kaptam a minap, írjak egy személyes beszámolót a Pápai Református Egyházközség június 4-i hittanos tanévzáró istentiszteletéről, illetve az azt követő családi napról. Nagyváradiként különösen megérintett a trianoni szomorú döntés napján a közösséghez való tartozás fontossága, illetve az igehirdetés fő gondolata: „...én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig” (Máté ev. 28. 16-20). A pápai templomban ülve egy kicsit mindig elérzékenyülök, mikor arra gondolok, milyen baráti szeretettel üdvözölnek, s én mégis idegennek érzem magamat.

Igehirdetés után a Szivárvány Óvoda kis hittanosai, a Tarczy iskola másodikosai és a Munkácsy iskola 7. osztályos diákjai mutatták be, mit is tanultak az idén. Rendhagyó módon a hetedikes konfirmandusok nem műsorral készültek, hanem egy fényképes tablón gyűjtötték össze az elmúlt év közösségi élményeit. A tanévzáró istentisztelet a hittanoktatók, a gyermekistentiszteleteket segítők és a lelkes önkéntesek köszöntésével zárult, majd a templomból kifelé menet minden hittanos apró ajándékot vehetett át.

A családi napnak a csehbányai Grund adott otthont. Mire kiértünk, hála Istennek, az eső is elállt, és a nap is kezdett lassan kisütni. Mi első alkalommal vettünk részt ilyen közös eseményen. Mivel nem olyan régen költöztünk Pápára, még többnyire csak felületes ismerőseink vannak, ezért reméltük, hogy ez egy ideális alkalom lehet arra, hogy hasonló életszemléletű emberekkel találkozhassunk. Bizonyos kor után az ember már nem olyan könnyen barátkozik. Az alig 10 éves fiúk viszont hamar elvegyült a többi gyerek között. Az ő korukban még sokkal könnyebben megy a barátkozás, bár lehet, ez is csupán alkati kérdés. A közösen elfogyasztott ebéd után 10-15 fős csapatokat alkotva kezdetét vette a közös vetélkedő. Igen változatos feladatokat találtak ki a szervezők: először is kellett egy csapatnév, verses csapatbemutatót is írtunk, „fészket” is raktunk, közösen énekeltünk, de „mustármagültetés és -aratás” is volt sportos formában. Bizton állíthatom, legalábbis a mi csapatunkban, a felnőttek is gyermeki lelkesedéssel éltek bele magukat minden egyes feladatba. A nagy közös játékon kívül még lehetett tollasozni, labdázni, a gyerekek fociztak, hintáztak, de volt csillámtetkőfestés is. Később, aki szeretett volna, részt vehetett különböző ismerkedős játékokban is, de néhányan csoportokban beszélgettek.

Ahogy az időjárás is kiderült a nap második felére, úgy változott át a mi kezdeti bizonytalanságunk is bizakodó reménységbe a nap folyamán. Nagyon kedves, melegszerű emberekkel ismerkedhettünk meg. Mindenképpen áldásosak az ilyen alkalmak, ahol lehetőség nyílik, a mai rohanó világban őszintén egymás felé fordulni, hogy érezhessük, jó helyen vagyunk nemcsak az adott közösségben, de a világban is.

Anyakönyvi hírek 2023. május 01 - 2023. augusztus 31.

A keresztség sákramentumában részesültek:

Horváth Ádám és Csizmadia Krisztina fia Nimród, Velekei Richárd és Valkó Judit lánya Lilla és fia Noel, Tóth András és Olti Xénia Beáta fia Anasztáz, Kámvás Bálint és Könyves Borbála lánya Flóra Boróka, Magvasi Bence és Varga Kitti fia Sebestyén, Fülöp Tamás és Gulyás Eszter fia Ábel Botond, Orosz János és Böröczky Renáta lánya Cirilla, Mezősi Tibor és Gyenge Ágota Titanilla fia Márton.

Isten áldását kérjük a megkereszteltékre, hogy növekedjenek lélekben, Isten és emberek előtt! való kedvességben.

*„Engedjétek
hozzám jönni a gyerme-
keket és ne tiltsátok el Őket
Tőlem...”*

Házasságot kötöttek:

Biró Ádám és Szücs Rebeka, Udvardi Ádám és Szabó Alexandra, Iván Kálmán és Gyenge Anett, Halász Gergő és Bata Flóra, Gáspár Csanád és Major Gyöngyi Edina, Mesterházi Bálint és Németh Gréta, Sárközy Gergely Antal és Horváth Szabina, Tér László és Enhoffer Krisztina, Dr. Nagy Tamás László és Lévai Tünde, Szokodi Bálint és Bódai Antónia.

Isten áldását kérjük a fiatal párok életére, és szeretettel hívjuk őket alkalmainkra!

Eltemettük:

Lampérth Sándorné sz. Ughy Rózsa (89), Szalóky Lajos (92), Karcagi János (77), Pákler István (71), Verrasztó Lászlóné sz. Bumári Anna Emma (77), Szalóky Ernő (83), Kádár Károly (82), Kaiserné Gici Anikó (63).

Istenünk vigasztalását kérjük a gyászoló családokra, tudva, hogy aki hisz Jézus Krisztusban, ha meghal is, örökké él!

YouVersion

Egy telefonos applikáció segítségével közösen tudjuk a Bibliát tanulmányozni. Tematikusan, 30-40 napos időtartamban, napi szinten olvashatunk egy-egy igeszakaszt, hozzá tartozó áhitatokatt.

Ami újdonság a korábbi hasonló alkalmazásokhoz képest, hogy megoszthatjuk a gondolatainkat, érzéseinket egymással. Számomra ez ad igazán többletet; olyan, mintha minden nap egy biblia körben vehetnék részt. Igazán akkor működik jól, ha mindenki aktívan megnyilvánul. A húsvét előtti, 40 napos bibliaolvasási terv ilyen volt.

Technikai részletek internet felől a www.bible.com/hu honlapon érhetjük el, okostelefonon pedig az adott operációs rendszernek megfelelő applikációként tölthetjük le és használhatjuk.

Nem elhanyagolható előnye, hogy többféle bibliafordítást ismer. Mindenki megtalálhatja a számára leginkább használhatót, illetve össze is lehet hasonlítani a különböző fordításokat.

Hírlevél

Szeretnénk minél intenzívebb kapcsolatot tartani minden gyülekezeti taggal és érdeklődővel. Ezért márciusban útjára indítottuk gyülekezetünk online hírlevelét. Terveink szerint havonta küldünk egy-egy hírlevelet, melyben beszámolunk az elmúlt időszak eseményeiről és a következő hónap programjaira hívogatunk mindenki. Aki szeretne feliratkozni a hírlevélre, kérjük, keresse fel gyülekezetünk honlapját (www.papareformatus.hu), ahol a „Hírlevél feliratkozás” menüpontra kattintva tud feliratkozni.

Állandó heti gyülekezeti alkalmak

A heti alkalmaink a gyülekezeti házban vannak, a templomi alkalmakat külön jelezzük.

vasárnap 10:00 istentisztelet
(templom)

vasárnap 10:00 gyermek istentisztelet

hétfő 11:00 Ép testben ép lélek csoport

hétfő 18:00 Mécses kör

hétfő 18:00 Utazók kör (2 hetente)

hétfő 18:00 Felnőtt Bibliakör (2 hetente)

kedd 18:00 Forrás kör

szerda 10:00 Korban Gazdagok köre

szerda 18:00 Bárka kör

szerda 18:00 Immánuel kör

csütörtök 10:00 Baba-Mama kör

csütörtök 18:00 Énekkari próba

szombat 16:00 IFI óra

Állandó havi gyülekezeti alkalmak

hónap első kedd 9.15 és 10.00
Istentisztelet a Barát utcai idősek otthonában

hónap első kedd 16.30 Nőszövetségi Bibliaóra (Immánuel Községi Ház)

hónap harmadik csütörtök 10:30
Istentisztelet a Vörösmarty úti idősek otthonában.

hónap utolsó szerda 10:30
Istentisztelet a Teveli úti idősek otthonában

havonta 2 alkalommal Férfi Kör

*Köszönetet mondunk minden testvérünk
adományáért, amellyel támogatta gyülekezetünk
életét, szolgálatát.*

Befizetési, támogatási lehetőségekre, számlaszámok

Gyülekezeti számlaszám: Raiffeisen Bank, 12085004-00102657-00100002

Református Eklezsia Alapítvány: OTP Bank, 11748045-20017204-00000000

Felhívás!

Tisztelettel kérjük kedves testvéreinket, hogy **személyi adataik változásáról** (különösen is a **lakcím változásáról**) mihamarabb módjukban áll, értesítsék a Lelkészi Hivatalt, hogy a változásokat átvezethessük gyülekezetünk nyilvántartásába is.

Köszönjük.

A Lelkészi Hivatal nyitva tartása:

Kedd, Szerda, Péntek: 9:00-12:00

Csütörtök: 9:00-12:00 és 17:00-18:00

Vasárnap: Istentisztelet után közvetlenül

Tel: 89/324-415

E-mail: info@papareformatus.hu

Apró segítség az Egyházfenntartás befizetésében!

Az önkéntes egyházfenntartói járulék egy összegben való kifizetése egyre nagyobb terhet jelent mindenkinek. Ezért javasoljuk, hogy akinek van rá lehetősége, bankszámlájáról állandó megbízással havi rendszeres átutalásként fizesse támogatását. Így testvérünknek sem megterhelő jövedelmének havi 1 %-nyi összegét átutalni, mi pedig folyamatosan megkapjuk az átutalt támogatást. A gyülekezeti számla, amelyre megbízását megadhatja:

Raiffeisen Bank: 12085004-00102657-00100002.

Kérjük közleményként írja fel nevét, címét és az EFJ rövidítést. Köszönjük.

GYÜLEKEZETÜNK HONLAPJA

www.papareformatus.hu

Várjuk észrevételeiket, hozzászólásaikat, megjegyzéseiket! Keressék fel!

HONLAP! HONLAP! HONLAP! HONLAP!

Őszi alkalmak

Szeptember 17. vasárnap 10:00
Hittanos tanévnyitó istentisztelet

Szeptember 24. vasárnap 10:00
Óvodai befogadó istentisztelet

Október 29. vasárnap 10:00
A 10 órakor kezdődő istentisztelet után közösen keressük fel az Alsóvárosi temetőben nyugvó valamikori lelkipásztorok és gondnokok sírjait, elhelyezve az emlékezés virágait.

Október 31. kedd 17:00
Reformáció napi közös istentisztelet a helyi protestáns felekezetekkel

November 26. vasárnap 10.00
Örökkévalóság vasárnapja megemlékezünk az elmúlt egy esztendőben elhunytakról.

November 29-30. és December 1. szerda-péntek 17:30
Hitmélyítő alkalmak az Ótemplomban

December 2. szombat 9:00-13:00
Adventi játszóház a gyülekezeti házban

December 3. vasárnap 10:00
Advent első vasárnapja, úrvacsorás istentisztelet

Lapunkat ingyenesen terjesztjük református családjainknak. Bekerülési ár kb. 200 Ft.

A költségekre adományokat elfogadunk.

Írták: Balogh Éva, Kövy Rózsa, Mayerné Pátkai Tünde, ifj. Márkus Mihály, Miklós Csongor, Nagy Sebestyén, Szakács Gergely, Varga Jenő.

Grafika: WEB Szerkesztés: Kopeczky Péter

Kiadja a Pápai Református Egyházközség Felelős kiadó: Szakács Gergely lelkipásztor

Készült a Kapitális nyomdában 900 példányban.

